

az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár részére

Ügyszám: IV/1120-1/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1120-3/2019
Érkezett:	2019 AUG 10.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	Ju

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] statisztikai számjele: 14600854-4618-113-01; nyilvántartó bíróság: Fővárosi Törvényszék Cégbírósága; képviseli: [REDACTED] ügyvezető önállóan) képviseletében eljárva, a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívására az alábbi

hiánypótlást és kiegészítést

terjesztem elő.

Indokolás:

Az indítványozó fenntartja, hogy álláspontja szerint sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjoga, továbbá kiegészíti indítványát a tulajdonhoz fűződő alapjoga sérelmére történő hivatkozással.

Az indítványozó hivatkozik arra, hogy az Alkotmánybíróság 3385/2018. (XII.14.) AB Határozat indokolása III. pont 30. pontja azt mondta ki, hogy „a támogatási szerződéstől mint polgári jogi szerződéstől való elállás esetén a szerződésszegéssel kapcsolatban tett megállapítások a polgári bíróság előtt vitathatók. Erre tekintettel a 4/2011. (I.28.) Kormányrendelet 99.§ (4) bekezdése nem értelmezhető a bírói út kizárásának, kizárólag a Kormányrendelet szerinti szabálytalansági eljáráson belüli jogorvoslat további igénybevételét korlátozza. Ez a korlátozás ugyancsak nem értelmezhető a Polgári perrendtartás szerint a feleket megillető jogosultságok és kötelezettségek korlátozásaként, így a bizonyítás vagy a jogorvoslat vonatkozásában is a polgári perrendtartás szabályai alkalmazandók”.

Az indokolás III. pont 31. pontja szerint: „Mindebből következően a Kormányrendelet 99. § (4) bekezdése nem képezi akadályát a bírósági út igénybevételének, illetve a polgári perrendtartás szerinti jogorvoslati lehetőségek igénybevételének sem, továbbá annak sem, hogy a bíróság a szerződéstől elállás jogszerűségét érdemben megvizsgálja”.

Az indítványozó kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt indokolás alapvetően meghatározta a per további menetét, a mellőzött bizonyítási indítványok kapcsán a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a tényállást kiegészítve más jogi alapon megindokolta, hogy az elsőfokú bíróság miért utasította el a felperesi keresetet. A

másodfokú bíróság, majd a felülvizsgálati eljárásban a Kúria ezt a fent hivatkozott AB határozattal ellentétes álláspontot „erősítette meg”. Az indítványozó rámutat arra is, hogy az eljárásrendi szabályok alapján a fellebbezési eljárásban alkalmazandó r. Pp. 235.§ (1) bekezdése és a felülvizsgálati eljárásban alkalmazandó r. Pp. 273.§ (5) bekezdése alapján az indítványozó jogi álláspontját csak ismételni tudta. Az indítványozó az alperes által meghozott szabálytalansági döntéssel szembeni érdemi kifogásait, így pl.: nem orvostechnikai eszköz elkészítésére pályázott a felperes, hanem egy LED-kabin prototípusának elkészítésére, egyáltalán nem vizsgálta meg, szintén nem vizsgálta meg a felperes által benyújtott magánszakértői véleményt, valamint a hiánypótlással kapcsolatban tett lépéseit, kifogásait, a szerződés szerű teljesítést igazoló bizonyítékait, bizonyítási indítványait. Mivel az elsőfokú ítélet szerint csak az elállás formai vizsgálatára van jogi lehetőség, tartalmira azonban nincs, mert az a szabálytalansági döntés érdemi felülvizsgálatával járna, melyet a Kormányrendelet 99.§ (4) bekezdése álláspontja szerint kizár. A másodfokú eljárásban, valamint a felülvizsgálati eljárásban is a felperes már csak az ítéleti indokolásokból tájékozódhatott, ez jelentette a szerződéstől történő elállás jogszerűségének érdemben történő megvizsgálását az eljáró bíróságok álláspontja szerint.

Az indítványozó fenntartja, hogy sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben rögzített, tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjoga, valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített, tulajdonhoz való joga.

Az indítványozó ügyében eljáró Bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során egyrészt megsértette a nyilvános tárgyaláson történő eljárás jogát, mert a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, továbbá nem biztosította az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének érvényesülését, mely szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti” azáltal, hogy a szerződéstől történő alperesi elállás jogszerűségét érdemben nem vizsgálta meg.

Az indítványozó álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok, a Fővárosi Törvényszék, a Fővárosi Ítéletábla és a Kúria megsértették az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, mert nem biztosították, hogy az alperesi elállással szemben az Alkotmánybíróság 3385/2018. (XII.14.) AB Határozat indokolása III. pont 30-31. pontja alapján az indítványozó érdemben vitassa az alperesi elállás szabálytalansági eljáráson alapuló jogszerűségét.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, mert a Kúria mint felülvizsgálati bíróság az indítványozó mint felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelmében tárgyalás tartását kérte az 1952.

évi III. tv. (a továbbiakban r. Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján. A r. Pp. 274.§ (1) bekezdése tartalmazza, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálja el, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A felülvizsgálati kérelemben nemcsak a pontos jogszabályhely került megjelölésre a tárgyalás tartása iránti kérelem körében az indítványozó által, hanem szó szerint is tartalmazta a tárgyalás tartása iránti indítványt a felülvizsgálati kérelem. A Kúria ennek ellenére tárgyaláson kívül bírálta el a felülvizsgálati kérelmet, mely önmagában sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot.

Az indítványozó álláspontja szerint a tárgyalás tartása iránti kérelem választásának garanciális alkotmányos szerepe van, ezért tette a jogalkotó kötelezővé, hogy arról a felülvizsgálati eljárást kezdeményező a felülvizsgálati kérelmében nyilatkozzon, később ugyanis ezt a jogát már nem gyakorolhatja joghatályosan. A felülvizsgálati tárgyaláson a feleknek megjelenési, nyilatkozattételi joguk van, legkésőbb ekkor terjeszthető elő a felülvizsgálati ellenkérelem, melyre észrevételeket lehet tenni, de akár a felülvizsgálati kérelem a felülvizsgálati tárgyalás berekesztésig vissza is vonható, melynek jelentős illeték vonzata is lehet, figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati illeték maximális, 3.500.000.- forint volt. Az indítványozó álláspontja szerint a felülvizsgálati nyilvános tárgyalás megtartásának elmulasztása olyan súlyos jogsértésnek minősül, mely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében rögzített és az Alaptörvény által különösen védett értéket, a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogot sérti. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kifejezetten azt írja elő, hogy biztosítani kell a peres feleknek, hogy perbeli jogaikat és kötelezettségeiket tisztességes és nyilvános tárgyaláson gyakorolhassák.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”.

Az Alaptörvény ezen cikke nem csupán a formális jogorvoslat biztosítását követeli meg, hanem az érdemi, tartalmi jogorvoslatot is, mely alapján a feleket az eljárási jogszabályok által biztosított keretek között illetik meg a perbeli jogok és kötelezettségek. A Kúria sem a tárgyalást, sem a tárgyalás nyilvánosságát nem biztosította az indítványozó számára és a felülvizsgálati kérelmet jogsértő módon tárgyaláson kívül bírálta el, illetőleg a jogorvoslatot is csak formálisan biztosította.

Az indítványozó kiemeli, hogy az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék nem tartotta érdemben felülbírálnak a szabálysértési hatóság döntését, ezáltal ezzel az indokolással utasította el az indítványozó mint felperes keresetét, mely ellentétes az Alkotmánybíróság 3385/2018. (XII.14.) AB határozatával. A Fővárosi Ítéltábla pedig a jogerős ítéletében ettől az indokolástól annyiban tért el, hogy az elsőfokú Bíróság ezen álláspontja kapcsán hallgatott és érdemben vizsgálta a jogvitát, azonban tevékenysége kimerült abban, hogy az elsőfokú ítéletet alátámasztandó, a bizonyítási indítványok elutasítását megindokolta.

Az indítványozó megjegyzi, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletében felhívta az Alkotmánybíróság 3385/2018. (XII.14.) AB Határozatát, mely a jogerős, ítélet utáni keletkezett. Az Alkotmánybíróság ezen hivatkozott határozatában arra az álláspontra helyezkedett, hogy van jogi lehetőség arra, hogy érdemben vitatásra kerüljön az alperesi elállás szabálytalansági eljárás alapuló jogszerűsége, amely egy tartalmi vizsgálatot jelent, semmiképpen sem formait. Az indítványozó ezt akként tudta vitatni, hogy bizonyítási indítványokat terjesztett elő, mely indítványokat mindegyik eljáró Bíróság eltérő okok mentén teljes körűen mellőzött, mellyel az indítványozót a szerződés szerű teljesítés bizonyításától teljesen elzárta.

Hivatkozom továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, „mely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam”, valamint R) cikk (2) bekezdésére, „mely alapján a jogszabályok mindenkire kötelezőek”.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján a jogszabályok betartása mindenkire nézve kötelező, így a bíróságok számára is, ezáltal a Kúria a tárgyalás tartása iránti kérelemnek jogsértő módon nem adott helyt és bírálta el tárgyaláson kívül a felülvizsgálati kérelmet.

Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikkét is sértik az ítéletek, figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény XIII. cikke védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez”.

Az indítványozó a projekt lebonyolításával állami támogatáshoz jutott európai uniós forrásból, melyet a szabálytalansági eljárás eredményeként a támogatást folyósító szerv elállás útján visszakövetel tőle, tehát a megszerzett tulajdont elvonja. Figyelemmel arra, hogy a folyósító szerv megtagadta a további összegek kifizetését az indítványozó részére, az indítványozó egyetlen jogi lehetősége a perindítás és az elállás jogszerűségének vitatása volt, ilyen értelemben az alperes az indítványozó fennmaradó tulajdoni várományát is elvonta. Az indítványozó számára csak akkor kerülhetett volna sor a fennmaradó összeg kifizetésére, ha az elállás jogszerűsége tárgyában számára kedvező döntés születik. Az indítványozó hivatkozik arra is, hogy a projekt során közel 50.000.000.- forint önrészt fizetett be, melyet gyakorlatilag elveszített.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XIII. cikke két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen, másrészt védi a szintén már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen, ugyanakkor a védelmi funkció és szerep csak és kizárólag a már megszerzett tulajdonjog védelmére terjed ki.

Hivatkozom azonban arra is, hogy az Alkotmánybíróság többször is megerősítette, hogy következetes a gyakorlata a tekintetben, hogy az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog – a már megszerzett tulajdon mellett – kivételes esetben a tulajdoni várományokat is védi.

Fentiek alapján az indítványozó kérelmezi, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 34.M/P.23.287/2016/13. sorszámú ítéletét, a Fővárosi Ítéletábla 3.Pf.21.082/2017/4/II. sorszámú jogerős ítéletét és a Kúria Pfv.20.886/2018/5. sorszám alatti ítéletét semmisítse meg, mert sértik a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot és a tulajdonhoz való alapjogot, ezáltal alaptörvény-ellenesek.

Az indítványozó álláspontja szerint az Abtv. 29.§-ban meghatározott azon feltétel, mely szerint alapvető jelentőségű kérdéstről van szó, megvalósul az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, valamint az R) cikk (2) bekezdésének sérelme miatt. Az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 27.§-án alapul.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

ügyvéd

[REDACTED]

[REDACTED]

